

edmenyem akkor közeledett a
írma kétszereséhez, s vállaltam,
hogy november 7-re befejezem
ezévi tervemet. „Ugyan, ve-

Elmondta:
Korponai Vincéné
Kábelgyár.

amíg végre egy koporsóüzemben
sikerült munkát kapni, kevés-
zetéssel. Mikor néhány hazi

nem kevés részük van nekik is
abban, hogy újból éljünk felfi-
Kőbányai Sörgyár...

ságát.

Október végén megkezdik a melegvízszolgáltatást a Pozsonyi-úti házakban

A margitszigeti hőforrás
üzének átvezetéséhez szükség
csővezetékéből eddig már
egy és fél kilométer hosszú
elkészült. Az első két fő-
vezeték megépítéséhez — amely
Pozsonyi-úti háztömbök la-
káiba juttatja el a melegvizet
— már csupán 700 méter cső

építése szükséges. A csőfektetés
mellett építik a margitszigeti
szivattyúházat is. Már állnak a
szigetelési védőfalak s a napok-
ban megkezdik a szigetelést. A
Pozsonyi-út két oldalán fekvő
háztömbök lakásaiban előre-
láthatólag október végefelé meg-
kezdik a melegvízszolgáltatást.

Megkezdtek a csőhálózat fektetését a Szent István-körúttól
déire fekvő részen is. Elsőnek
a honvédtáncos két új lakóház-
ba vezetik be a margitszigeti
hőforrás vizét, de a terveket
már úgy készítették, hogy később
ezen a részen is sok lakó-
házba jusson el a melegvíz.

Klauz Győző sztahanovista munkahelye nem maradt üresen

Klauz Győzőt
mindenki szerette
üzemében, a Ganz Kapcsolók és
Készülékek Gyárában. Beszédés,
jókedvű munkás volt és a termelésben is
példamutatóan dolgozott.

Klauz elvtárs megkapta behívóját.
Lelkesen beszélt arról, hogy
milyen jó lesz a katonaság.
A bevonulás előtti időben
még fürgebben ment keze
alatt a munka. Mégis, minél
jobban közeledett a bevonulás
napja, annál gondteresebb
lett az arca. Annak ugyan örült,
hogy magára öltetheti a néphadsereg
egyenruháját, viszont az bán-
gította, hogy a munkahelye
üresen marad.

— Kit állítanak majd a helyemre?
Ki teljesíti majd a váltólásomat,
a napi két normát, ha én bevonulok?
— állandóan ez jött a fejében.
Tudta, hogy szakmunkásnak nagy a hiánya.
Tudta, hogy a néphadsereg és az egész ország csak akkor lesz erős és gazdag, ha egy munkahely sem marad üresen.
Sokat is gondolkodott azon,

Tomasits István csoportvezető és Berkes Gyula, aki 202 százalékot ért el Klauz elvtárs munkahelyén.

hogy munkakörében ki állna meg legjobban a helyét. Csoportvezetője, Tomasits elvtárs és Hubert András, a művezető azonban megnyugtatta:

— Sose aggodjál, Klauz elvtárs, meglátod, derék fiút állítunk helyedre. Berkes Gyulára gondoltunk, ne búsulj, nem hozza szegény a fejéde.

Klauz Győző örömmel fogad-

ta az ajánlatot. Néhány nap múlva vidáman búcsúzott el az üzem dolgozóitól.

A néphadseregben mindent olyanok talált, ahogy azt elmondták neki s ahogy azt elképzelte. Vidámsága és jókedve nem akadályozta abban, hogy segélymezett katonának legyen. Az üzemben megtanulta, hogy a jó munkának is segélyem az egyik előfeltétele. Tudta, hogy méginkább áll ez a hadseregben.

Nem sokkal azután, hogy bevonult, lelkeshangú levél érkezett haza. Már a borítékon megismerték Győző kerek betűit. Levélben leírta az utazást, a lelkes fogadtatást és azt, hogy a hadseregben is folytatja a versenyt. Ott ugyan mások a versenyponatok, de azokat is lehet és kell teljesíteni ahhoz, hogy valaki néphadseregünk kiváló harcosa legyen. Márpedig Klauz elvtárs is az akar lenni.

Az első szabadságát meglepetésnek szánja. Akkor akarja elmondani, hogy a néphadseregben végzett kiváló munkájáért parancsnoka dícséretben részesítette. De az üzem dolgozóit is meglepetéssel várják, mert Berkes Gyula 202 százalékot ért el rendszeresen Klauz elvtárs volt munkahelyén. Tomasits és Hubert elvtársak, de a többiek is, már alig várják a fiatal katonát, várják, hogy elmondhassák: Klauz Győző sztahanovista munkahelye nem maradt üresen...

Hogyan vigyázunk a tisztaságra a János-kórház szülészetén

Amikor néhány hónap előtt a János-kórház szülészeti osztályán először tartottam vizitet, bizony, az első kórterem szekrényének tetején végighúzott kezemre vastag porréteg tapadt. A következő szoba nővére, amikor látta, hogy ott is ugyan-ezen műveletre készülök, arra kért, hogy csak másnap nézzem meg szekrényüket. Másnap meg is néztem, az éjjeliszekrények fal felé fordított oldalát és fiókjait is alaposan megvizsgáltam, továbbá a mellékhelyiségek tisztaságát. A takarító munkatársak először kicsit meglepődtek, másnapról kezdve pedig példásan végezték munkájukat.

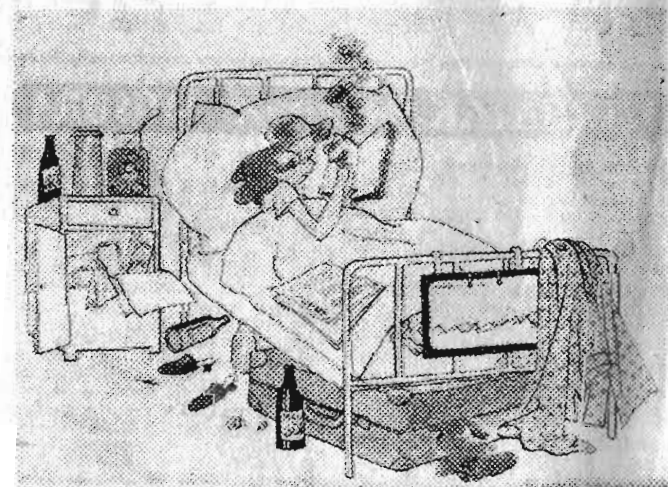
A tisztaság mégsem volt kielégítő. Fáradtságos munkával hiába teremtettek reggelenkint rendet, a tisztaság megtartásában nem kaptak támogatást sem a betegek, sem a látogatóktól. A folyosókat cigarettacsikkok, hamu, eldobott gyufaszálak, papírdarabok tarkították, a látogatók sokszor végigcsurgatták például befőtteslével a frissen felmosott köveket. A betegek sem ügyeltek arra, hogy a kórtermek tiszták, rendesek maradjanak. Holmijukat az ágyon, az ágy alatt, s az éjjeliszekrények tetején dobták szerteszét.

Meghívtuk a fentjártó betegeket egy közös megbeszélésre a kórházi dolgozókkal és a segítségüket kértük a kórház tisztaságának megőrzéséhez. A faliújságunk egy héten keresztül csak a tisztasággal foglalkozott. Az orvosok a kórtermekben tartottak kiselőadásokat a tisztaság jelentőségéről. A mellékelt rajzot: „Hogyan nem szabad tartani egy kórházi ágyat” közzétűk a betegek között. És ma is, ha valakinek rendetlen az

ágya, ezt a rajzot mutatjuk meg neki.

Néha azonban erélyesebb eszközöket is alkalmaztunk, különösen a cigarettavégeket szétdobáló látogatók ellen. Egy ízben az előcsarnokban megfi-

már nem az ágy alatt, hanem a szekrényben, a pongyolát ugyancsak a szekrényben, a befőttesüvegeket pedig nem az éjjeliszekrény tetején, hanem benne tartják. Csak a látogatókkal van még baj. Egy-egy

gyeltük, hogy két várakozó elvtársnál gátlás nélkül hamuzott a földre és dobta oda a cigarettavégeket is. Miután meggyőződünk róla, hogy két egészséges nőről van szó, felsöpörtettük velük az egész előcsarnokot. Egy másik alkalommal egy orvostovábbképző konferencia után a padló ismét tele volt cigarettavégekkel és hamuval. Bizony, a dohányos orvosok is kénytelenek voltak hazamenés előtt felsöpörni a termet.

Ma már az osztály dolgozóit feltétlenül vigyáznak, hogy tiszta maradjon minden. A betegek is kezdik megtanulni, hogy megbecsüljék a takarítás nehéz munkáját, a papucsokat

látogatás után úgy festenek a kórtermek, mintha sohasem takarították volna. Igyekezzünk a jövőben szépszóval, ha kell, egy kis takarítással vagy kelvilágosító rajzzal a látogatókkal is megértetni, hogy a székerek üljenek, ne a betegek ágyára, hogy a levágott píragszárakat ne a földre szórják, a hamut a hamutartóba hintsék, s a hozott süteményeket, befőttesket, ennivalókat ne az ágy köré rakják, hanem elzörve a szekrénybe vagy éjjeliszekrénybe. Reméljük: sikeres lesz a munkánk ezen a téren is.